

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 333

trettionionde årgången

7 november 1996

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Rådet

96/C 333/01

Gemensam ståndpunkt (EG) nr 59/96 av den 23 juli 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189 c i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets förordning om att fortsätta det särskilda stödsystem för traditionella AVS-leverantörer av bananer som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2686/94

1

96/C 333/02

Gemensam ståndpunkt (EG) nr 60/96 av den 27 september 1996, antagen av rådet i enlighet med det i artikel 189 b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet, inför antagandet av rådets direktiv om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter

7

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 59/96

antagen av rådet den 23 juli 1996

inför antagandet av rådets förordning (EG) nr .../96 om att fortsätta det särskilda stödsystem för traditionella AVS-leverantörer av bananer som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2686/94

(96/C 333/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130w i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Enligt protokoll nr 5, om bananer, till fjärde AVS-EG-konventionen skall ingen AVS-stat vid sin bananexport till gemenskapsmarknaderna försättas i en mindre gynnad situation än tidigare eller för närvarande när det gäller tillgång till dess traditionella marknader och dess fördelar på dessa marknader.

⁽¹⁾ EGT nr C 92, 28.3.1996, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 204, 15.7.1996, s. 37.

⁽³⁾ Europarlamentets yttrande av den 21 juni 1996 (ännu ej offentliggjort i EGT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 juli 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den 23 juli 1996 (ännu ej offentliggjort i EGT).

De nationella marknadsordningarna har hittills kunnat ge traditionellt bananlevererande AVS-stater möjligheter att avsätta sin produktion på sina traditionella marknader och få rimliga inkomster från dessa marknader.

Den gemensamma organisation av marknaden för bananer som infördes genom förordning (EEG) nr 404/93 ⁽⁴⁾ bestämmer hur de fördelar som de traditionellt bananlevererande AVS-staterna har åtnjutit på gemenskapsmarknaden skall kunna bevaras, i enlighet med det åtagande från gemenskapen som nämnts ovan.

Införandet av en ny marknadsordning och behovet att anpassa sig till den kan dock innebära risker för AVS-leveranserna.

Särskilda insatser kommer att krävas för den anpassning till de nya marknadsförhållandena som krävs för att utnyttja de möjligheter som ges.

Den nya marknadsstruktur och art och de satsningar på marknadsföring som krävs för att bibehålla en plats på den marknaden, är nya element som delvis inte kunnat förutses varken av de traditionellt bananlevererande AVS-staterna eller av de operatörer som hanterar deras produkter.

Det bör därför ges tekniskt och ekonomiskt bistånd utöver vad som föreskrivs i fjärde AVS-EG-konventionen,

⁽⁴⁾ EGT nr L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 3518/93 (EGT nr L 320, 22.12.1993, s. 15).

så att program kan genomföras som är utformade för att hjälpa producenterna att anpassa sig till de nya marknadsförhållandena och särskilt att förbättra kvalitet, saluföring och konkurrenskraft.

De nya villkor som råder på marknaden kan orsaka tillfälliga störningar, särskilt inom de sektorer av gemenskapsmarknaden som traditionellt varit mottagare av leveranser från AVS-staterna.

Sådana störningar kan komma att allvarligt påverka AVS-staternas inkomster från marknaden och därigenom denna produktions lönsamhet.

Ekonomiskt stöd bör därför ges så att AVS-staterna kan behålla sin ställning på marknaden till dess att denna stabiliserats och kan ge en tillfredsställande ekonomisk avkastning.

Inkomststödet bör ges som ett komplement till överföringarna enligt systemet för stabilisering av exportinkomster (Stabex) som utlöses av samma slag av omständigheter.

Inkomststödet bör därför beräknas på samma sätt som överföringarna enligt Stabex.

Genom rådets förordning (EG) nr 2686/94 ⁽¹⁾ inrättades ett ekonomiskt bistånd i form av ett inkomststöd.

Den förordningen upphörde att gälla den 28 februari 1996.

Eftersom de ekonomiska uppgifter som skall användas vid beräkningen av överföringarna enligt Stabex och det inkomststöd som skall beviljas för det föregående året inte är tillgängliga förrän det andra kvartalet varje år, bör de bestämmelser som infördes genom förordning (EG) nr 2686/94 fortsätta att gälla fram till och med den 31 december 1996, så att samtliga krav uppfylls.

Genom denna förordning införs också tekniskt och ekonomiskt bistånd utöver det som anges i den fjärde AVS-EG-konventionen och som ges till program som syftar till att hjälpa producenterna att anpassa sig till de nya marknadsvillkoren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett särskilt system för stöd till traditionellt bananlevererande AVS-stater skall införas. Detta stöd kan bestå av tekniskt och ekonomiskt bistånd eller inkomststöd.

Artikel 2

I denna förordning avses med

- *traditionellt bananlevererande AVS-stater*: de AVS-stater som förtecknas i bilagan,
- *bananer*: färska eller torkade bananer enligt KN-nummer 0803 med undantag av pisang.

AVDELNING I

TEKNISKT OCH EKONOMISKT BISTÅND

Artikel 3

1. Tekniskt och ekonomiskt bistånd skall ges till traditionellt bananlevererande AVS-stater i syfte att hjälpa dem att anpassa sig till de nya marknadsförhållandena efter införandet av en gemensam organisation av marknaden för bananer.

2. Detta tekniska och ekonomiska bistånd skall ges som bidrag till genomförandet av program inom banansektorn för att uppnå ett eller flera av följande mål:

- Förbättrad kvalitet.
- Anpassning av produktions-, distributions- och avsättningsmetoderna till de kvalitetsnormer som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 404/93.
- Upprättande av producentorganisationer vars mål är att förbättra avsättningen av produkterna och dessas konkurrensförmåga.
- Utveckling av en produktions- och/eller avsättningsstrategi för att möta gemenskapsmarknadens krav med hänsyn till den gemensamma organisationen av marknaden för bananer.
- Främjande av utbildning och marknadsundersökningar, utveckling av miljövänliga produktionsmetoder, förbättring av distributionsinfrastrukturen samt av handelsmässiga och ekonomiska tjänster till bananproducenterna eller av konkurrensförmågan.

⁽¹⁾ EGT nr L 286, 5.11.1994, s. 1.

3. Bistånd får ges till program med liknande mål som nu finansieras enligt fjärde AVS-EG-konventionen eller av offentliga organ i de medlemsstater som undertecknat konventionen, om biståndet skulle medföra att programmet kan slutföras snabbare.

Artikel 4

Kommissionen skall besluta huruvida program är biståndsberättigade och om nivån på biståndet efter samråd med den berörda traditionellt bananlevererande AVS-staten. Kommissionen skall även beakta om det planerade programmet är förenligt med den berörda AVS-statens allmänna utvecklingsmål samt dess påverkan på det regionala samarbetet med andra bananproducenter, särskilt producenter inom gemenskapen.

AVDELNING II

INKOMSTSTÖD

Artikel 5

1. Med de begränsningar som anges i artikel 15.1 i förordning (EEG) nr 404/93 är traditionellt bananlevererande AVS-stater berättigade till inkomststöd.

2. Inkomststöd skall betalas ut om en minskning av inkomsterna av exporten till gemenskapen av bananer som uppfyller gemenskapsstandarderna har direkt samband med marknadsförhållanden som är en följd av att den gemensamma organisationen av marknaden för bananer införts.

Artikel 6

1. Inkomststödet skall beräknas individuellt för varje traditionellt bananlevererande AVS-stat på grundval av de kvantiteter som exporterats till gemenskapen under ansökningsåret samt skillnaden mellan referenspriset och det faktiska priset.

2. Referenspriset skall vara genomsnittspriset per ton bananer som producerats i den berörda AVS-staten och exporterats till gemenskapen under de sex kalenderåren före det år då denna förordning träder i kraft, med undantag av de två åren med de högsta respektive lägsta värdena.

Det faktiska priset skall vara genomsnittspriset per ton bananer som producerats i den berörda AVS-staten och exporterats till gemenskapen under det år ansökan avser.

3. De statistiska uppgifter som skall användas vid beräkningen av inkomststödet skall vara de som Europeiska gemenskapernas statistikkontor upprättat och offentliggjort om gemenskapens import.

4. Kommissionen skall före den 1 juli varje år fastställa inkomststödet för det föregående året efter samråd med den berörda AVS-staten.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 7

1. Medel till följd av de ekonomiska åtaganden som avses i avdelning I skall betalas ut utöver eventuella medel som AVS-staterna kan vara berättigade till enligt bestämmelserna i fjärde AVS-EG-konventionen.

2. Medel till följd av de ekonomiska åtagandena i avdelning II skall vara ett komplement till de medel som ställts till förfogande enligt det system för stabilisering av exportinkomsterna som föreskrivs i artikel 186 och följande i fjärde AVS-EG-konventionen. Avdelning II ger därför endast rätt till utbetalning av inkomststöd i de fall de överföringar som avser samma kvantiteter enligt artikel 186 och följande i fjärde AVS-EG-konventionen inte fullt ut kompenserar prissänkningarnas verkningar på de traditionellt bananlevererande AVS-staternas inkomster.

3. Utbetalningar av inkomststöd skall ske inom ramen för ett system av ömsesidiga förpliktelser som skall överenskommas i varje enskilt fall mellan den traditionellt bananlevererande AVS-staten och kommissionen, till förmån för producenter som drabbats av inkomstförluster och den skall utnyttjas för att förbättra produktionens ekonomiska lönsamhet.

4. a) Om tillämpningen av avdelning II ger grund för överföring, skall den berörda AVS-staten inom en månad efter mottagandet av det meddelande som avses i artikel 6.4 till kommissionen överlämna en detaljerad analys av sektorn som drabbats av inkomstförluster, orsakerna till förlusterna, de politiska riktlinjer myndigheterna följer och de projekt, program eller åtgärder som medlen skall användas till enligt målen i punkt 3 i denna artikel.

b) Kommissionen och den berörda AVS-staten skall gemensamt granska de projekt, program eller åtgärder till vilka den berörda AVS-staten förbinder sig att tilldela de överförda medlen.

- c) Medlen skall användas till stöd för omedelbara åtgärder för att bibehålla produktionens ekonomiska lönsamhet eller för anpassningsåtgärder som syftar till att omstrukturera produktions- och exportverksamheterna inom ramen för en sammanhängande reformpolitik inom banansektorn.

Artikel 8

1. För att bistånd enligt artikel 1 skall ges skall den berörda AVS-staten utse en representantorganisation med befogenhet att för dess räkning handla och ta emot betalningar enligt denna förordning.

2. Representantorganisationen skall uppfylla följande krav:

a) Den skall helt eller till större delen bestå av bananproducenter i en eller flera traditionellt bananleverande AVS-stater.

b) Den skall verka för minst två av följande mål:

- Förbättrad produktkvalitet.
- Förbättring av distributionens och försäljningsorganisationens kvalitet.
- Ökad avkastning för producenterna.
- Stärkt roll för bananproducenterna i organisationen av marknaden för bananer.

3. Representantorganisationen som utses enligt punkt 2 skall anmälas till kommissionen.

Artikel 9

Kommissionen skall i nödvändig utsträckning fastställa tillämpningsbestämmelser för denna förordning enligt förfarandet i artikel 10.

Artikel 10

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 29 februari 1996 och upphöra att gälla den 31 december 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING SOM AVSES I ARTIKEL 2 FÖRSTA STRECKSATSEN

Traditionellt bananlevererande AVS-stater

Belize	Kap Verde
Dominica	Madagaskar
Elfenbenskusten	Saint Lucia
Grenada	Saint Vincent och Grenadinerna
Jamaica	Somalia
Kamerun	Surinam

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 1 februari 1996 lade kommissionen fram en förslag ⁽¹⁾ grundat på artikel 130 w i EG-fördraget om ändring av rådets förordning (EG) nr 2686/94 av den 31 oktober 1994 om ett särskilt stödsystem till traditionellt bananlevererande AVS-stater ⁽²⁾.
2. Europaparlamentet antog sitt yttrande vid en första behandling av förslaget den 21 juni 1996 ⁽³⁾.
3. Den 23 juli 1996 antog rådet sin gemensamma ståndpunkt i enlighet med artikel 189c i fördraget.

II. FÖRSLAGETS MÅL

Syftet med förslaget är att flytta fram den sista giltighetsdagen för förordning (EG) nr 2686/94 från den 28 februari 1996 till den 31 december 1996.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Den gemensamma ståndpunkt som rådet har antagit återger innehållet i kommissionens förslag. Rådet har emellertid ändrat förslaget av den enkla anledningen att det inte är juridiskt möjligt att förlänga en förordning som har upphört att gälla, vilket hade blivit fallet med denna förordning med hänsyn till det tidsödande förfarande som skulle ha behövts för en förlängning av den. Rådet beslöt därför att anta en ny förordning med samma text som den inte längre giltiga förordningen med undantag av de ändrade datumen för dess tillämpning.

⁽¹⁾ EGT nr C 92, 28.3.1996, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr L 286, 5.11.1994, s. 1.

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 60/96

antagen av rådet den 27 september 1996

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/.../EG om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenterna

(96/C 333/02)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 129a.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det i artikel 189b i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen angivna förfarandet ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Konsumenter måste garanteras en hög skyddsnivå. Gemenskapen bör bidra till detta genom särskilda åtgärder som stöder och kompletterar medlemsstaternas politik för lämplig information till konsumenterna om priserna på de varor som erbjuds dem.
2. Enligt rådets resolution av den 14 april 1975 om Europeiska ekonomiska gemenskapens preliminära program för konsumentskydd och informationspolitik ⁽⁴⁾ och rådets resolution av den 19 maj 1981 om Europeiska ekonomiska gemenskapens andra program för konsumentskydd och informationspolitik ⁽⁵⁾ bör gemensamma principer för prismärkning utarbetas.

⁽¹⁾ EGT nr C 260, 5.10.1995, s. 5.⁽²⁾ EGT nr C 82, 19.3.1996, s. 32.⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande avgivet den 18 april 1996, (EGT nr C 141, 13.5.1996, s. 191), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 september 1996 (ännu ej offentliggjord i EGT) och Europaparlamentets beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽⁴⁾ EGT nr C 92, 25.4.1975, s. 2.⁽⁵⁾ EGT nr C 133, 3.6.1981, s. 2.

3. Dessa principer har uppställts genom direktiv 79/581/EEG ⁽⁶⁾ och 88/314/EEG ⁽⁷⁾ om prismärkning av vissa livsmedel och andra varor.
4. Sambandet mellan jämförprismärkning och förpackade varor med i förväg bestämda mängder eller volymer som motsvarar värdena på de mängdserier som har fastställts på gemenskapsnivå har visat sig vara överdrivet svårt att tillämpa. Det är följaktligen nödvändigt att i konsumentens intresse överge detta samband till förmån för en ny förenklad mekanism, utan att det påverkar reglerna om standardisering av förpackningar.
5. Skyldigheten att ange försäljningspris och jämförpris bidrar avsevärt till att förbättra konsumentinformationen, i synnerhet vid själva inköpstillfället, eftersom detta är det enklaste sättet att ge konsumenterna optimala möjligheter att utvärdera och jämföra varors pris och därmed att göra välgrundade val utifrån enkla jämförelser.
6. Det bör följaktligen vara en allmän skyldighet att samtidigt ange varors försäljningspris och jämförpris för alla varor utom för varor som säljs i lös vikt, för vilka försäljningspriset inte kan bestämmas förrän konsumenten anger hur mycket av varan som behövs.
7. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa ovan nämnda skyldighet på varor som levereras i samband med tillhandahållande av en tjänst, vid försäljning på auktion och vid försäljning av konstverk och antikviteter.
8. Det är nödvändigt att beakta att vissa varor vanligen säljs i andra mängder än ett kilo, en liter, en meter, en kvadratmeter eller en kubikmeter. Det är

⁽⁶⁾ EGT nr L 158, 26.6.1979, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/58/EG (EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 11).⁽⁷⁾ EGT nr L 142, 9.6.1988, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 95/58/EG (EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 11).

därför lämpligt att medlemsstaterna får tillåta att jämförpriset hänförs till en decimal eller delmultipl av dessa mängder eller till en annan mängdenhet med beaktande av varans karaktär och de kvantiteter i vilka den normalt säljs i den berörda medlemsstaten.

9. Skyldigheten att ange jämförpris kan under vissa omständigheter utgöra en alltför tung börda för vissa små detaljstföretag och medlemsstaterna bör därför ha rätt att avstå från att tillämpa denna skyldighet i sådana fall.
10. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att medge undantag från skyldigheten att ange jämförpriset för varor för vilka denna prismärkning inte skulle vara betydelsefull eller riskera att skapa förvirring, till exempel när mängdangivelsen inte är väsentlig för prisjämförelsen eller när olika varor saluförs i samma förpackning.
11. Medlemsstaterna får för att underlätta tillämpningen av den införda mekanismen, när det gäller andra varor än livsmedel, upprätta en förteckning över de varor eller varukategorier för vilka kravet på jämförprismärkning fortsatt skall gälla.
12. Regler på gemenskapsnivå gör det möjligt att säkerställa enhetlig och tydlig information till nytta för alla konsumenter på den inre marknaden. Det nya förenklade tillvägagångssättet är både nödvändigt och tillräckligt för att uppnå detta mål.
13. Särskild uppmärksamhet bör ägnas små detaljstföretag. Kommissionen bör därför i sin rapport om tillämpningen av det här direktivet, vilken skall läggas fram senast fem år efter offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, särskilt beakta de små detaljstföretagens erfarenheter av tillämpningen av det här direktivet, bland annat av tendenser och teknisk utveckling i samband med försäljningsmetoder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att föreskriva att försäljningspris och jämförpris skall anges på alla varor som konsu-

menter erbjuds av näringsidkare, för att förbättra informationen till konsumenterna och underlätta prisjämförelser.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *försäljningspris*: priset på en enhet eller en bestämd mängd av en vara,
- b) *jämförpris*: priset på ett kilo, en liter, en meter, en kvadratmeter eller en kubikmeter av en vara,
- c) *vara som säljs i lös vikt*: en vara som inte är färdigförpackad och som mäts upp i konsumentens närvaro,
- d) *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som säljer eller erbjuder till försäljning varor som ingår i dennes handelsverksamhet eller yrkesmässiga verksamhet,
- e) *konsument*: en fysisk person som köper en vara av skäl som inte faller inom ramen för dennes kommersiella eller yrkesmässiga verksamhet.

Artikel 3

1. Försäljningspriset och jämförpriset skall anges för alla varor som avses i artikel 1, dock så att angivandet av jämförpris omfattas av artikel 7.
2. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkt 1 på
 - varor som erbjuds i samband med tillhandahållandet av tjänster,
 - försäljning på auktion och försäljning av konst och antikviteter.
3. När varan säljs i lös vikt behöver bara jämförpriset anges.
4. I reklam där försäljningspriset på varor som avses i artikel 1 nämns skall även jämförpriset anges, om inte annat följer av artikel 7.

Artikel 4

1. Försäljningspriset och jämförpriset skall vara entydiga, lätta att känna igen och tydligt läsbara.
2. Försäljningspriset och jämförpriset skall avse det slutliga priset på varan på det sätt som fastställs av medlemsstaterna.
3. Jämförpriset skall hänföra sig till en mängd som anges i enlighet med nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser.

Om nettovikten och avrunnen vikt enligt nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser skall anges för vissa färdigförpackade varor, skall det räcka med att jämförpriset för den avrunna vikten anges.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall fastställa närmare bestämmelser (t.ex. märkning eller etikettering) för prismärkning.

Artikel 6

Medlemsstaterna får föreskriva att jämförpriset skall avse en decimal multipel eller en decimal submultipel av de kvantiteter som avses i artikel 2 b eller en mängdenhet som avviker från dem som avses i artikel 2 b, med beaktande av varans karaktär och de kvantiteter i vilka den normalt säljs i den berörda medlemsstaten.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna får medge undantag från skyldigheten att ange jämförpriset för varor för vilka en sådan angivelse inte skulle vara meningsfull på grund av varornas karaktär eller ändamål, eller om en sådan angivelse skulle kunna skapa förvirring.

2. Medlemsstaterna får medge undantag från skyldigheten att ange jämförpriset för varor för vilka en angivelse av längd, vikt, yta eller volym inte krävs enligt gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser. Detta gäller särskilt varor som säljs individuellt eller styckevis.

3. Medlemsstaterna får, för tillämpningen av punkterna 1 och 2, när det gäller andra varor än livsmedel, upprätta en förteckning över de varor eller varukategorier för vilka kravet på angivelse av jämförpriset alltför skall gälla.

Artikel 8

Medlemsstaterna får med beaktande av artikel 13 föreskriva att skyldigheten att ange jämförpriset på andra varor än dem som säljs i lös vikt, och som säljs av vissa små detaljstföretag, inte skall gälla om skyldigheten att ange jämförpriset skulle medföra en alltför tung börda för sådana företag på grund av det antal varor som erbjuds till försäljning, försäljningsytan, försäljningsplatsens karaktär, specifika försäljningsförhållanden där varan inte är direkt tillgänglig för konsumenten eller vissa former av affärsverksamhet, till exempel vissa typer av ambulerande försäljning.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall fastställa påföljderna vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas för tillämpningen av detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa genomförs. Dessa påföljder måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 10

1. Den övergångsperiod på nio år som nämns i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/58/EG av den 29 november 1995 om ändring av direktiv 79/581/EEG om konsumentskydd i samband med prismärkning av livsmedel och i direktiv 88/314/EEG om konsumentskydd i samband med prismärkning av andra varor än livsmedel ⁽¹⁾ skall förlängas till och med den dag som avses i artikel 12.1.

2. Direktiven 79/581/EEG och 88/314/EEG skall upphöra att gälla från och med den dag som avses i artikel 12.1 i det här direktivet.

Artikel 11

Det här direktivet skall inte förhindra medlemsstater från att anta eller behålla bestämmelser som är mer gynnsamma när det gäller information till konsumenterna och prisjämförelser, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt fördraget.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (*). De skall genast underrätta kommissionen om detta. De bestämmelser som antas skall vara tillämpliga från och med den dagen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur denna hänvisning skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Senast tre år efter den dag som avses i artikel 12.1 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet över-

⁽¹⁾ EGT nr L 299, 12.12.1995, s. 11.

(*) 24 månader efter offentliggörandet i EGT.

lämna en omfattande rapport om tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet om tillämpningen av artikel 8, om det är lämpligt åtföljt av ett förslag.

Artikel 15

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Europaparlamentet och rådet skall på grundval av detta se över bestämmelserna i artikel 8.

Utfärdat i Bryssel ...

Artikel 14

Detta direktiv träder i kraft på dagen för dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

1. Den 17 juli 1995 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag, grundat på artikel 129a i EG-fördraget, till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumentskydd i samband med prismärkning av produkter som erbjuds konsumenter.
2. Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén avgav sina yttranden den 18 april 1996 respektive den 20 december 1995.
3. Den 24 juni 1996 överlämnade kommissionen ett ändrat förslag till rådet.
4. Den 27 september 1996 antog rådet en gemensam ståndpunkt i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget.

II. MÅL

Förslaget är utformat så att det genom en enkel mekanism kan ersätta den princip om prismärkning som infördes genom direktiv 79/581/EEG för livsmedel och direktiv 88/314/EEG för andra varor än livsmedel, vars tillämpning har visat sig vara mycket komplicerad för medlemsstaterna och som har gällt under en övergångsperiod.

Övergångsperioden på 7 år har förlängts till 9 år, dvs. till den 6 juni 1997, genom direktiv 95/58/EG.

Den nya förenklade mekanismen, som överger sambandet mellan prismärkning och färdigförpackade varor i förutbestämda mängder eller volymer, innebär en allmän skyldighet att ange försäljningspris och jämförpris för att väsentligt förbättra informationen till konsumenterna.

Enligt förslaget är somliga former av försäljning undantagna eller kan undantas och jämförprismärkningen kan frångås av medlemsstaterna om den inte skulle vara meningsfull. Den kan skjutas upp i 6 år under vissa omständigheter för vissa små detaljistföretag.

III. ANALYS AV DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

(Hänvisningarna gäller texten i det ändrade förslaget)

Artikel 1

Orden "närhelst en sådan jämförelse är av betydelse" har utelämnats för klarhetens skull, eftersom artikel 3.2 i den gemensamma ståndpunkten fastställer tänkbara undantag och artikel 7.1 (tidigare artikel 6) beskriver de fall när skyldigheten att ange jämförpris kan frångås av medlemsstaterna.

Artikel 2

Rådet föredrog att behålla artikel 4.2 som gäller det slutliga priset.

I stycke c täcker uttrycket "mäts" också vägning av en produkt.

Frågan om andra mängder än de som nämns i stycke b behandlas i den nya artikel 6.

Artikel 3

Rådet ansåg det lämpligare att behandla undantag enbart i denna artikel och att överlåta till medlemsstaterna om de vill tillämpa undantagen eller ej.

Rådet föredrog att i punkt 2

- hänvisa, liksom i punkt 1, till både försäljnings- och jämförpris,
- behålla en allmän bestämmelse i första strecksatsen i stället för en uppräkningslista av konkreta fall,
- inte uttryckligen undanta ambulerande försäljare, varor som säljs i transportmedel eller varor som säljs i automater utan låta varje medlemsstat själv fatta beslut i denna fråga med hänsyn till bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 (tidigare 6 och 7),
- inbegripa försäljning på auktion och försäljning av konstverk och antikviteter, eftersom det i vissa medlemsstater finns bestämmelser om att ett utropspris skall anges vid försäljning på auktion.

När det gäller privat försäljning skulle direktivet inte vara tillämpligt på den med hänsyn till artikel 1 (varor som konsumenterna erbjuds av näringsidkare) och definitionen av "näringsidkare" i artikel 2.

En delegation ansåg att det inte skulle strida mot artikel 3 om man inte anger pris på dyrbara juveler. Den ansåg vidare att medlemsstaterna bör ha möjligheten att inte införa prismärkning för andrahandsvaror och att denna fråga bör tas upp på nytt vid andra behandlingen.

I punkt 4 antog rådet parlamentets lösning beträffande reklam.

Artikel 4

När det gäller punkt 2 hänvisas det till kommentarerna till artikel 2.

I punkt 3 lades en bestämmelse om avrunnen vikt till av tydlighets- och förenklingsskäl.

Artikel 5 och den nya artikel 6

Rådet föredrog att klargöra i artikel 5 att de regler som nämns hänförs till praktiska aspekter, samt att lägga till en ny artikel 6 om mängder som avviker från dem som nämns i artikel 2 b.

En decimal multipel eller submultipel betyder t. ex. 100 kg (byggnadsmaterial), eller 100 g (kryddor), och en mängdenhet betyder t. ex. 0,75 l för vin eller 450 g för sylt.

Artikel 7 (tidigare 6)

I punkt 1 föredrog rådet i den engelska texten ordet "significant" (betydelsefull), ett ord som är mer korrekt på vissa språk, framför (meningsfull) "meaningful".

Användningen av det konditionala "skulle inte vara" (would not be) i stället för "är inte" (is not) verkade mer logisk och har ingen betydelse för innehållet.

Uttrycket "skulle kunna skapa förvirring" (liable to create confusion) ansågs användbart och behölls därför för att täcka sådana fall som produkter som innehåller mer än en produkt (toalettartiklar).

Rådet föredrog också att behålla punkt 2.

I punkt 3 föredrog rådet att behålla regeln om valfrihet.

Artikel 8 (tidigare 7) och artikel 13 (ny)

Som en kompromiss mellan flera ståndpunkter, varav två tämligen motstridande (omedelbar tillämpning av direktivet på små detaljistföretag/permanent undantag från direktivet) enades rådet om att godkänna ett frivilligt undantag under förutsättning att kommissionen, tre år efter det att direktivet har trätt i kraft, lämnar en uttömmande rapport om tillämpningen av direktivet och i synnerhet artikel 8, om det behövs åtföljd av ett förslag, samt att parlamentet och rådet gör en förnyad genomgång av artikel 8.

När det gäller villkoren för undantaget från tillämpningen på små detaljistföretag, ansåg rådet det vara mer logiskt att betrakta alla de aktuella faktorerna (antal sålda varor osv.) som faktorer som utgör, eller bidrar till, en alltför tung börda. Bland dessa fäste rådet också vikt vid specifika försäljningsförhållanden där produkten inte är direkt tillgänglig för konsumenten. Ambulerande handel behölls som exempel på vissa former av affärsverksamhet.

Artikel 10 (tidigare 9)

Rådet behöll den lösning som parlamentet hade föreslagit.

Artikel 11 (ny)

Rådet tillfogade, i enlighet med tidigare direktiv, en minimibestämmelse.

Artikel 12 (tidigare 10)

Rådet enades om den tidsfrist som parlamentet hade föreslagit.

Ingressen

Rådet har ändrat och förenklat punkterna i ingressen. Punkter i ingressen har infogats bara om de motsvaras av artiklarna.

När det gäller de punkter i ingressen som parlamentet har föreslagit och kommissionen godkänt, har rådet inte beaktat punkterna 1, 8 och 20. Ändringen av punkt 2 täcks åtminstone delvis av punkterna 5 och 12.

Förändringar som har föreslagits av parlamentet men inte godkänts av kommissionen.

Rådet tog inte hänsyn till dessa ändringsförslag.
